

[Socialministeren.]

at købe fra England og Tyskland, er Varer, som vi maa betale med højere Priser, end vi kunde købe dem for andetsteds ude omkring, og at dette paavirker Leveomkostningerne herhjemme?

Jeg tror, det er lidt farligt netop for Landbrugets Folk at møde op med en Argumentation, hvor man angriber Regeringen for Prisstigningerne. Nej, det er saa sandt netop den Politik, vi er tvunget til at føre af Hensyn til Landbrugets Afsætningsvilkkaar, som fører til, at vi maa købe dér, hvor Varerne er dyrest, medens vi kunde købe meget meget billigere andre Steder — det paaviser Venstrebladene hver Dag; Radiør og meget andet —, saa snart vi slipper Indkøbene løs og lader Importørerne købe, hvor de kan købe billigst. Saa kan man jo møde op her og sige: Maa vi være fri for Englandsaftalerne, maa vi være fri for Tysklandsaftalerne og alt det meget, meget andet, som fordyrer Livet herhjemme, ogsaa for alle uden for Landbruget. Lad os saa undersøge, om der er Mulighed for det, om virkelig forstandige Mennesker i dansk Landbrug vilde være med til det, men saa længe det ogsaa hævdes fra Landbrugets Organisationers Side — og det er jo sagt meget stærkt, ikke mindst af Landstingsmand Hauch paa de jyske Landboforeningernes Delegeretmøde, at den Regulering, som er nødvendig for, at Landbruget kan afsætte sine Varer, den skal man beholde —, saa længe tror jeg nok, vi er naaet saa langt, som vi kan komme.

Saa talte det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen om Forskellen i Ledigheden i 1937 og 1938. Hvis man taler til Forsamlinger, der overhovedet ikke ved Besked om nogen Ting, lyder dette ganske fortræffeligt, men her, hvor det ærede Medlem talte til en Forsamling, hvis Medlemmer ved Besked, synes jeg, det var mindre nødvendigt netop at fremhæve denne Forskel, naar det ærede Medlem ikke samtidig vilde tilføje, at den er ganske naturlig efter den voldsomme Stigning i Priserne, vi har haft igennem den værste Oprustningsperiode. Vi har haft en Periode, hvor der var stærk Beskæftigelse ude omkring i Verden; danske Skibe sejlede til Fragtrater, der var oppe paa 168, men saa i Løbet af et Aar faldt til 123, og Priserne paa en Mængde Ting var røget op, saaledes at vi fik meget færre Raastoffer, end vi skulde have haft for vore Penge, men begyndte saa pludselig at falde; og enhver ved, ogsaa det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, at i en saadan Prisfaldsperiode stopper Indkøbene op, man pro-

ducerer ikke mere end det højst nødvendige, fordi man ikke vil udsætte sig for at have liggende hverken Lagre af færdige Varer eller Lagre af Raastoffer, som man kommer til at tabe Penge paa, hvis Prisfaldet fortsættes. Hele denne Bevægelse kommende ude fra den store Verden bliver i det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsens Mund kun til en Kritik af Regeringen herhjemme.

Paa Grund af de meget høje Priser paa Bygningsmaterialer standsede paa et vist Tidspunkt Byggeriet, idet man ikke vilde begynde at købe ind igen og planlægge nye Byggeforetager, før man var sikker paa at have naaet Bunden; og det samme gælder i øvrigt en Række andre Industrier. Men at dette medfører forøget Arbejdsløshed, er ikke noget moderne Fænomen; det er noget, vi har oplevet, lige saa længe vi har kendt den nuværende Samfundsordning, hvor, som vi ved, den ene Krise har fulgt efter den anden med visse Mellemløb, og at vort Land overhovedet skulde være i Stand til at frigøre sig for at være med i en saadan Udvikling, er der ingen forstandige Mennesker der tror paa; det har vi ikke den mindste Mulighed for.

Saa spurgte det ærede Medlem, om jeg vil stille mig bag ved de Udtalelser, som Statsministeren har fremsat paa den socialdemokratiske Partikongres om, at der har været lagt Hindringer i Vejen for at faa de Arbejder gennemført, som det var Hensigten med Beskæftigelseslovgivningen at faa gennemført. Jeg har den Opfattelse, at naar vi har bevilget mellem 35 og 40 Mill. Kr. ved 30 Mill. Kr.s Loven eller, som det jo nu er, 40 Mill. Kr.s Loven, og det saa ikke har været muligt at faa Arbejdet forceret, saaledes at der har været flere beskæftiget ved det, end Tilfældet har været, saa er der noget i Vejen, og det, der har været i Vejen, kan kun ligge derude, hvor Arbejdet skal gores. Naar Bevillingerne er givet, er det dem, der skal føre Bevillingerne ud i Livet, der har Ansvaret, og der maa afgjort være noget i Vejen et eller andet Sted. Derfor har Regeringen ogsaa fundet det rimeligt at give Færdselspolitiet Bemyndigelse til at kræve anlagt Cyklestier og Gangstier langs vore Landeveje dér, hvor det er nødvendigt, men hvor man de allerfleste Steder fra Sogneraadets eller Amtsraadets Side ikke har fundet det nødvendigt, trods det at 30 Mill. Kr.s Lovens oprindelige Forudsætning netop var Anlæg af Cykle- og Gangstier. Man kan saa kalde den Kendsgerning, at der ikke er sket noget, for hvad man vil; Sprogbrugen er her forskellig; det kommer alt